

Ministeriets Side ſom den ordrette Gjengivelse; det maa man antage, det var; thi det Spørgſmaal, der var rettet til Ministeriet, var, hvorledes Ordlyden var af den kongelige Reſolution i Afſkrift eller Original. Derpaa har Ministeriet ſvaret, at den kongelige Reſolution lyder ſaaledes og ſaaledes. Det var imidlertid ganſke klart, at hvis den kongelige Reſolution lød ſaaledes, var den ikke underſkrevet, og hvis den var underſkrevet af Kongen, lød den ikke ſaaledes. Alſaa var det miniſterielle Svar til Folkethinget urigtigt. Det var noget uopklaret og uopklarligt, ſom jo endogſaa den Gang ſatte Medlemmer af alle Sider her i Thinget i Bevægelse, og da det ærede Medlem for Viborg (Klein) ønskede Sagen henviſt til Udvalget, blev den ogſaa henviſt dertil. Udvalget har ſøgt at opklare al den Uklarhed, her er kommen frem, og alſaa ſøgt at ſtaffe Oplyſninger om, hvorledes den kongelige Reſolution lyder, og om det, der er ſendt os fra Ministeriet, er underſkrevet af Kongen eller ikke; er det den kongelige Reſolutions Ordlyd eller ikke? Og dernæſt, hvem bærer Anſvaret for Samme? I denne Anledning er det, at Udvalget tilſkrev Ministeriet Skrivelsen af 30te Januar og ſenere Skrivelsen af 2den Februar, hvilke begge findes i Betænkningen, for at faae dette oplyſt. Det har imidlertid viiſt ſig, at Ministeriet har havt overordentlig ondt ved at forſtaa Udvalgets Spørgſmaal; det har været aldeles umuligt at faae det gjort begribeligt for Ministeriet, trods al den Umage, man har gjort ſig ved ſtadig at gjentage det for at gjøre det tydeligt for Ministeriet, at det, det dreiede ſig om at faae oplyſt, var to Ting: Hvorledes lyder den kongelige Reſolution, hvad er det, Kongen har underſkrevet, og hvem er den Miniſter, der har ſkrevet den under, hvor ſtaar hans Navn? Det har været umuligt for Ministeriet at forſtaa det, det har gjentaget det Samme, ſom det meddelte i ſin første Skrivelse, og tilſidſt har det været ſaa velvilligt at give os en Beſkrivelse af, hvorledes kongelige Reſolutioner ſe ud, der imidlertid ikke har Meget at betyde. Saa meget fremgaar dog formentlig ved Gjennemlæsningen af de her trykte Akttykker, at det, ſom Ministeriet ſender os i ſin Skrivelse af 30te Januar, den Paſſus, den kongelige Reſolution indeholder, det, den gaar ud paa, at det har

behaget Hans Majestæt Kongen allerhøiſt at bemyndige Regjeringen til foreløbig indtil videre at afholde de løbende Statsudgifter, ſom jo ogſaa er offentliggjort i „Berlingſke Tidende“ og „Minifterialtidende“ — denne Paſſus er ikke ſelve den kongelige Reſolution; det er ikke det, ſom Kongen har underſkrevet, og ſom er den kongelige Reſolution i Anledning af Ministeriets Indſtilling; det er det ikke. Maaſte jeg ganſke kort maa gjøre en Bemærkning for at oplyſe, hvorledes kongelige Reſolutioner udfærdiges. Den Skrivelse, der nemlig er kommen fra Ministeriet, og hvori der findes Ministeriets Svar paa alt Andet end det, vi vilde have oplyſt, og hvori det er ſaa velvilligt at give Svar paa, hvorledes Formen for kongelige Reſolutioner er, er ikke fuldstændig oplyſende. Det ærede Thing ſkaffer ſig langt bedre Forſtaeſe af, hvorledes en kongelig Reſolution udfærdiges, ved at ſøge til en af den parlamentariske Kommiſſion i Hjør given Indberetning i Anledning af nogle Spørgſmaal, ſom den parlamentariske Kommiſſion blev nedſat for at fremdrage fra Kultusministeriet, idet Kultusministeriet havde nægtet at beſvare Finantsudvalgets Spørgſmaal. I denne parlamentariske Kommiſſions Betænkning findes en kongelig Reſolution ordret aftrykt. De ville der ſe, at en ſaadan kongelig Reſolution ſædvanlig udfærdiges paa Papir, hvoraf den ene Side er beſkrevet, den anden ubeſkrevet. Den beſkrevne Side indeholder da den miniſterielle Indſtilling, der lægges til Grund for Reſolutionen, det vil ſige Ministeriets Argumenter og Ministeriets Opfordringer til Kongen om at underſkrive det og det og om at beſlutte det og det. Den anden Side, den ubeſkrevne Side af Papiret, indeholder ſaa ſelve den kongelige Reſolution, der, ſom det ogſaa fremgaar af Ministeriets ſidſte Skrivelse her, enten gaar ud paa helt eller delvis at bifalde eller forandre den miniſterielle Indſtilling. Denne ſaaledes af Kongen paa den anden Side nedſkrevne Beſlutning er ſelvſølgelig ogſaa underſkrevet af Kongen og ſkal være kontraſtneret af en Miniſter for at være retsghydig. Denne ſaaledes af Kongen paa den anden Side udfærdigede og nedſkrevne Beſlutning er ſelve den kongelige Reſolution. Naar der alſaa spørges en Miniſter, hvorledes lyder